

Can Ailesinin bahçesindeyiz. Hava açık... Pazar günü. Korkut Dede, Ayla Nine, Engin ve Çiğdem bahçedeler.

Abla kardeş duman içinde mangal yakmaya çalışıyorlar. Bahçede piknik yapacaklar. Gamze Hanım'la Osman Bey arkadaş davetine gittiler.

Korkut Dede: -Hanım ikizler yine ortalıkta gözüküyorlar.

Ayla Nine: -Korkut Bey unuttun mu? Talgat'ı arkadaşlarıyla tanıştırmaya götürdüler. Mahallenin ilerisinde kapalı arsada top oynuyorlardır.

Korkut Dede: -Sahi unuttum Hanım. Talgat geldikten sonra bizim yumurcaklar tarihe merak saldılar.

Ayla Nine: -Birazdan gelip yine seni soru yağmuruna tutarlar. Biz Türkler nereden geldik, nasıl geldik. Atilla kim, Oğuz kağan kim?

Korkut Dede: -Evet evet, öyle oldukları daha iyi hanım. Çocuklar elbette tarihimizi öğrenecekler. Tarihini bilmeyen millet geleceğini de bilemez. (*bu arada Engin Çiğdem' dönerek*)
Çocuklar toz duman içinde kaldınız. Daha şu mangalı yakamadınız mı?

Çiğdem: -Yakamadık dede. Lütfen yardım eder misin?

Korkut Dede elindeki gazeteyi masaya bırakır.

Korkut Dede: -Hanım yine iş başa düştü. Müsaadenle... (*Yerinden kalkar, bahçe kenarında mangalla boğuşan torunlarının yanına varır.*) Çocuklar, ilk önce odunları tutuşturacaksınız. Odunlar iyice yandıktan sonra kömürü koymanız gerekiyor. Bakın mangal aşağıdan hava da almıyor. Hava almayınca da yanmıyor.

Çiğdem: -Dede kaç kere dedim Engin'e. Sizin söylediğiniz gibi diye. Nuh diyor Peygamber demiyor.

Engin: -Hanımefendi sizin söylediğinizi yaptığım için böyle oldu. Lütfen suçunuzu başkasına atmayınız.

Korkut Dede: -Çocuklar, çocuklar tartışmayı kesin lütfen. Çiğdem kızım, sen mutfaktan dün akşam terbiyelemiş olduğumuz eti getir. Engin sen de şu ağaçları ince ince kes. Hadi bakalım. Babanız ve anneniz gelinceye kadar bu işleri halledelim. Yoksa onlardan, "beceriksiz" damgası yiyeceğiz.

Çiğdem: -Tamam dede, hemen getiriyorum.

Korkut Dede hemen işe koyulur. Aradan beş dakika geçmeden mangal yanmaya başlar. Çiğdem etleri getirir. Engin gerekli hazırlıkları yapar.

Bu arada çocuklar, bahçenin kapısından güle oynaya girerler ve doğru Korkut Dede'nin yanına gelirler

Ayhan: -Merhaba dede, nine merhaba!

Talgat: -Merhaba aksakal.

Orhan ve Ayhan şaşkın bakışlarla.

Orhan: -Dede, Talgat sana niye aksakal dedi. Senin sakalın ak değil, üstelik sakalın da yok!

Korkut Dede, bıyık altından gülmeye başlar.

Korkut Dede: -Çocuklar Kırgız ve Kazaklarda yaşlı insanlara saygı gereği "Aksakal" diye hitap edilir ister sakallı olsun ister olmasın.

Ayhan: -Yaa öyle mi? Çok ilginç

Korkut Dede: -Anlaşıldı çocuklar. Yine beni soru yağmuruna tutacaksınız. (*Engin'e dönerek*)
Engin oğlum, kütüphanede kalın ciltli bir atlas kitabımız vardı. En iyisi sen onu alıp gel. Yoksa bana kurtuluş yok.

Engin: -Peki dede, yalnız ateş sönmessin.

Korkut Dede: -Sen merak etme. Ben ilgilenirim. (*Çocuklara döner*) eveet çocuklar nerede kalmıştık.

Ayhan: -Konunuz "aksakal"dı.

Korkut Dede: -Hımm. Çocuklar bundan uzun yıllar önce bizim atalarımız Orta Asya'da yaşıyorlardı. Tarih kitaplarının anlattığına göre orada mutlu yaşayan Türk halkının yaşadığı yerlerde toprakları bereketli, dağları ormanlık, nehirleri gürül gürül akardı. Orada imparatorluklar, devletler kurdular. Bunların ilk imparatorluğu Hun İmparatorluğu, daha sonra Göktürk İmparatorluğu... Uzun yıllar bu imparatorluklar yaşadı fakat sonraları savaşlar kardeşler arası kavga nedeniyle parçalandılar.

Orhan: -Kardeşler niçin kavga ettiler Dede?

Korkut Dede: - Bazen Ayhan'la çorap, pantolon kavgası yapıyorsunuz ya. Onlar da toprak arazi için kavga etmişler. Daha sonra o güzel topraklarda kuraklık olmuş. Kuraklık olunca dağlardaki güzelim ormanlar kurumuş.

Ayhan: -Kuraklık ne demek Dede?

Korkut Dede: -Bunu soracağınızı tahmin ediyordum. Kuraklık demek toprağın susuz kalması. Uzun geçen yaz boyunca yağmur yağmamış. Yağmayınca da her yer kurumuş. Hayvancılıkla geçinen Türkler, hayvanlarına yedirecek ot bulamamış.

Engin bu arada Atlas'ı getirir. Korkut Dede, Engin'den atlası alıp sayfalarını karıştırmaya başlar.

Korkut Dede: -Evet çocuklar, işte burası Orta Asya. Bakın şurası Kırgızistan toprakları. Şu gördüğünüz alan bütün Türklerin devletler, imparatorluklar kurduğu yerler. Yüzyıllar boyu burada atalarımız yaşamış.

Orhan: -Dede, affedersin çok merak ediyorum. Geçen Talgat'ı havaalanından almaya giderken anneme sormuştum. Biz şimdi niçin orada değiliz? Ya da Talgatların akrabaları niçin Türkiye'de değil?

Korkut Dede Kahkahayla güler, Talgat, Orhan ve Ayhan ona şaşkın gözlerle bakarlar.

Korkut Dede: -Orhan sen de ahret sorusu soruyorsun oğlum... O zamanlar atalarımız yola düşmüş, çoluk çocuk binbir zahmetle ta Orta Asya'dan Anadolu'ya kadar gelmiş. Fakat Talgat'ın ataları yola çıkıp epey yol aldıktan sonra atları ve kendileri yorulmuş. Yorulup kaldıkları yerde atlarını kesip yemişler hah hah hah!

Ayhan: -Ne yani, uçaklar, arabalar yok muymuş yani?!

Korkut Dede: -Hay aklınla yaşa! Oğlum o zaman uçak taksi nerede? O zamanın taksisi de uçağı da at ve at arabasıydı.

Ayhan: -Sahi ya! Ne kadar aptalım.

Bu söz üzerine Orhan ve Talgat gülmeye başlar.

Ayhan: -Talgat şimdi oralar nasıl?

Talgat: -Bizim oralar şimdi yemyeşil. Dağları vadisi rengarenk. Siz belki biliyorsunuz, bizim ünlü yazarımız Cengiz Aytmatov'un hikayelerinde oraları çok güzel anlatır.

Korkut Dede: -Evet çocuklar Talgat doğru söylüyor. Cengiz Aytmatov'un kitaplarını ben de okudum.

Talgat: -Gelecek sene de ben sizi güzel şehrımız Bişkek'e bekliyorum.

Orhan: -Ne dersin dede, gidelim mi?

Korkut Dede: -Bilmem, bakın Talgat sizi davet ediyor ama önce sizin İstanbul'u gezdirmeniz gerekiyor. Daha sonra 23 Nisan şenliklerine katılmak üzere onunla Ankara'ya gideceksiniz. Peki Ankara'da Talgat'a nereleri gezdireceksiniz?

Orhan: -Aaa dede bu da sorulur mu? Elbette Anıtkabir'i, Ankara kalesini ve hayvanat bahçesini gezdireceğiz. Oraları görmeden olmaz.

Korkut Dede: -Aferin çocuklar. Birinci olarak ziyaret edeceğiniz yer, yüce atamızın ebedî istirahat ettiği "Anıtkabir" olmalı.

Bu arada mangala döner.

Korkut dede: -Ooo etlerimiz yanmak üzere. Hadi çocuklar, ekmeklerinizi getirin bakalım. Size ziyafet var.

Orhan-Ayhan: -Yaşa sen aslan dede.